

همچنین باج‌های دیلی بر جای بود. پادشاه در
 لوز پشیش کشی می گرفت و هرگاه سفری می کرد
 رنجی بیشتر به مردم تحمیل می شد.
 بیشتر این پیشگفتنی‌ها و باج‌های گوناگون
 به کوفه بول و یا کالا پرداخته می شد. بیگاری
 برای ساختن و تعمیر راه‌ها و ساختمان‌های
 مورد بهره‌برداری مردم و مانند آنها به دست
 شکر پادشاه و شاه به مردم به فراوانی تحمیل می شد
 پس چنین می نماید که زندگی برای مردم
 عالی بسیار دشوار بود. هزینه‌های همگانی علی
 برای باج‌های فخر و من آن محل انجام می دادند
 نرو و سیم چون سبیل گران به هند و ق‌های
 شاه می رفت. هنوز سخی از ساختن آنها و
 محرن‌ها و تاسیسات آبیاری شاه ننگنه این
 که در آمده‌های کاران داشت. بیشتر طلاهای
 گرد آمده به هنگام جنگ با هم چون پیشگفتنی
 به معروف می شد.

کشاورزی - پایه و اساس زندگی اجتماعی
 آن روز کشاورزی بود. در این دوره مأموران
 دولتی محله‌ها وجود داشت که ناظر در امور
 کشاورزی و مصلحتی و اصول مالیاتها بودند.
 پادشاهان قضا می نمودند به کسانی که زمین‌های دارند
 حمایت می کنند و برای گسترش کشاورزی کار
 خوبی انجام دادند.

دامداری و کتایب دستی - در دوره
 های پیشین دامداری رواج فراوان داشت.
 واسطه‌های نساج که در مادر پرسی می یافتند
 شهرت بسزای داشتند. هر ایالت و شهری
 به صنعت دستی خود مشهور بود.

بازرگانی و امور مالی - در بابل و بین النهرین
 بازرگانی رواج فراوان داشت. بانک‌های که برای

کوشه تجارت و کشاورزی به مردم عام می دادند
تشکیل شده بود که معروفترین آنها دوستان برادران
ایبسی و پسران معاریش و در بابل بوده است.

طبقه اول - در روزگار صفی مثنوی مردم ایران

بر پنج طبقه به شرح زیر تقسیم می شدند.

- ۱. بزرگان
- ۲. مخان
- ۳. کشاورزان
- ۴. یازرگانان
- و پیشه و دران
- ۵. بردگان

از طبقه بزرگان هفت خانواده پاری در
درجه اول بودند و مناصب تکی و کشوری در
دست آنان بود.

نظام مالی در خاندان دوره صفی مثنوی

هر وقت می نویس که دارپوشی مالیات ایران را
به نقدی و جیبی تعیین کرد و ایران را به 20
منطقه مالیاتی تقسیم نمود و همراه با هر سزایب
یا همان استانداری یک نفر امین در امور مالی
نیز روان داشت.

ظاهراً در ابتدای حکومت دارپوشی هنوز
سکه که برای خرید کالا رایج شده بود بنا بر این
حقوق کارمندان و کارگران بوسیله کالاهای
مانند جو، گندم و گوشت... و پرداخت می شده
است. در زمان ختابارتاه هنوز دو سوم مزد
را جتشی و یک سوم را پول می دادند. از
مدارک معلوم می شود که بچه ها نیز از سن
پایین حدود 12-10 سالگی دوره های کارآموزی
را می گذرانند و کم کم وارد بازار کار می شدند.